

DNA-onderzoek bij gezinshereniging toegelaten vluchtelingen

Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire

Aan:

– de Korpschefs Politieregio's

– de Staf van de Koninklijke

Marechaussee

i.a.a.:

– de Procureurs-Generaal

Onderdeel: Directie Beleid

Datum: 11 februari 2000

Ons kenmerk: 5004912/00/IND

Code: TBV 2000/3

Aard: Bekendmaking van voorschriften

Juridische achtergrond: B7/17.1.1.a Vc

DNA-onderzoek in de procedure

gezinshereniging bij toegelaten vluchtelingen

Geldig van/tot: 21 februari 2000 tot 21 februari 2002

In dit Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire wordt aangegeven wanneer DNA-onderzoek kan worden aangewend in het kader van gezinshereniging bij toegelaten vluchtelingen en wordt de procedure met betrekking tot toepassing van DNA-onderzoek beschreven. De onderstaande tekst wordt bij de eerstvolgende aanvulling van de Vreemdelingencirculaire opgenomen in hoofdstuk B 7/17. De tekst van het aanvraagformulier DNA wordt opgenomen onder D 69-2. In een aparte TBV wordt aangegeven wanneer DNA-onderzoek in andere procedures dan voornoemde kan worden aangeboden.

Inleiding

Per brief van 3 juni 1999, TK 1998-1999, kenmerk 748777/99/DVB, heeft de staatssecretaris van Justitie, mede namens de minister van Buitenlandse Zaken en de minister van Grote Steden- en Integratiebeleid, de Tweede Kamer in kennis gesteld van het voornemen om op basis van een zorgvuldige en fraudebestendige procedure en met voldoende waarborgen voor betrokkenen, de resultaten van DNA-onderzoek te accepteren als bewijs in procedures waarbij de biologische afstamming relevant is voor de

uiteindelijke beslissing. Indien niet op gebruikelijke wijze en met de reguliere middelen kan worden vastgesteld dat er sprake is van een biologische afstammingsrelatie, en daarmee voor betrokkenen sprake is van bewijsnood, worden betrokkenen door de overheidsinstantie in kwestie in de gelegenheid gesteld op vrijwillige basis mee te werken aan DNA-onderzoek. Zulks is vastgelegd in de per 1 februari 2000 herziene 'Circulaire inzake legalisatie en verificatie van buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen', die zal worden opgenomen in hoofdstuk C 4 van de Vreemdelingencirculaire.

In de brief van 3 juni 1999 aan de Tweede Kamer heeft de staatssecretaris van Justitie te kennen gegeven te willen beginnen met invoering van DNA-onderzoek, en wel met voorrang in de procedure voor gezinshereniging bij toegelaten vluchtelingen. De identiteit en familierechtelijke relatie dienen aangetoond te worden met documenten. Alleen indien documenten ontbreken of geen uitsluitel bieden, worden betrokkenen gewezen op de mogelijkheid van een DNA-onderzoek. Toepassing van DNA-onderzoek is uitsluitend aan de orde in die gevallen waarin een biologische afstammingsrelatie moet worden aangetoond tussen kind(eren) en ouder(s). DNA-onderzoek vindt plaats op basis van vrijwilligheid. De afname van DNA-materiaal gebeurt door middel van een wangslijmvlies-test.

Per brief van 12 januari 2000, TK 1999-2000, kenmerk 5001144/00/DVB, heeft de staatssecretaris van Justitie, mede namens de minister van Buitenlandse Zaken, aan de Tweede Kamer laten weten met ingang van 1 februari 2000 de voorgestelde procedure te zullen toepassen.

Identiteit en familierechtelijke relatie

Om de identiteit van de gezinsleden en hun familierechtelijke relatie met de hoofdpersoon vast te kunnen stellen dienen in beginsel de volgende documenten te worden overgelegd:

1. de gezinsleden van een toegelaten vluchteling dienen een geldig document voor grensoverschrijding te overleggen ten einde hun identiteit aan te tonen;
2. het bestaan van een geldig huwelijk dient met officiële documenten te worden aangetoond;
3. het bestaan van een familierechtelijke relatie tussen minderjarige kinderen en hun ouder(s) dient met officiële documenten te worden aangetoond.

Aannemelijk maken identiteit en familiere relatie

Indien de betrokken vreemdeling de hierboven genoemde documenten niet kan overleggen dient door de vreemdeling aannemelijk gemaakt te worden dat het ontbreken van documenten niet aan hem is toe te rekenen. Hierbij is van belang dat:

- de verklaringen van de vreemdeling omtrent het ontbreken van de betreffende documenten consistent en geloofwaardig zijn;
- de verklaringen stroken met hetgeen overigens bekend is ten aanzien van de situatie in het land van herkomst met betrekking tot (het verkrijgen van) documenten.

Indien het de betrokken vreemdelingen is toe te rekenen dat de vereiste documenten ontbreken, wordt de aanvraag niet ingewilligd. Is het ontbreken van documenten hen niet toe te rekenen, dan dienen identiteit en familiere relatie op andere wijze aannemelijk gemaakt te worden. Het algemene uitgangspunt is dat de bewijslast primair bij betrokken vreemdelingen ligt. Indien er evenwel sprake is van bewijsnood voor betrokken vreemdelingen omdat documenten ontbreken en zulks betrokkene(n) niet aan te rekenen is of omdat de overgelegde documenten geen uitsluitel bieden, dan worden betrokkenen door de IND gewezen op de mogelijkheid van DNA-onderzoek. Als de familiere relatie niet met documenten kan worden aangetoond, maar het DNA-onderzoek de biologische afstammingsrelatie bevestigt, wordt de mvv-aanvraag ingewilligd, tenzij overigens bekend geworden

gegevens zich tegen inwilliging verzetten.

DNA-onderzoek is aan de orde in het geval de aanvraag minderjarige kinderen betreft waarvoor een biologische afstammingsrelatie is aangegeven door betrokken vreemdelingen. Alleen in het geval van echtgenoten, die niet mede ten behoeve van biologische kinderen een mvv-aanvraag indienen, en in het geval van kinderen, waarvoor door de referent een andere dan biologische gezinsrelatie is aangegeven, worden identificerende vragen gesteld. In het geval van echtgenoten die DNA-materiaal afstaan ter vaststelling van de biologische afstammingsrelatie tussen kinderen, de referent en hem- of haarzelf, worden geen identificerende vragen gesteld. Bij een voor betrokkenen positieve uitslag van het DNA-onderzoek wordt de mvv-aanvraag ingewilligd, tenzij overig bekend geworden gegevens zich tegen inwilliging verzetten.

Procedure

1. Een aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) kan zowel in Nederland door de referent als door de gezinsleden bij de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging in het buitenland worden ingediend.

a. Indien de aanvraag door de in Nederland verblijvende referent bij de Korpschef wordt ingediend, stuurt de Korpschef in alle gevallen de mvv-aanvraag met de overgelegde documenten en voorzien van een uitgebreid advies – per model D 9 – ter verdere behandeling door naar de IND. De Korpschef legt op grond van een verklaring van de referent per model D9 vast of het gaat om kinderen voor wie een biologische afstammingsrelatie is aangegeven dan wel om tot het gezin behorende kinderen voor wie zulks niet het geval is. Tevens wordt vastgelegd of referent en echtgeno(o)t(e) beiden biologische ouders van de aangegeven kinderen zijn, of dat één van beiden de biologische ouder is. Deze gegevens worden aan het dossier toegevoegd.

b. In het geval de procedure gezinshereniging bij toegelaten vluchtelingen in het buitenland start, wordt de aanvraag door de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging via de IND doorgeleid naar de Korpschef van de politieregio waaronder de

woon- en verblijfplaats van de toegelaten vluchteling ressorteert.

Vervolgens is de procedure zoals beschreven onder 1a. van toepassing.

In het geval de gezinsleden binnen de hiervoor geldende wettelijke termijn Nederland binnenreizen met het oog op gezinshereniging bij een hier te lande toegelaten vluchteling zijnde echtgeno(o)t(e) of ouder, is B 7/17.1.2. van toepassing. In aanvulling hierop is de procedure zoals bovenstaand onder 1a beschreven, van toepassing. In plaats van een model D9 dient de aanvraag met een model D16 aan de IND te worden voorgelegd.

2. Indien geen documenten zijn overgelegd en de familierelatie niet aanneemlijk is geworden vanuit de gegevens uit het departementale dossier van de toegelaten vluchteling, wordt de aanvraag niet ingewilligd, mits het departementale dossier voldoende informatie bevat om het bestaan van de beweerde familierelatie en/of de identiteit op die grond in twijfel te trekken. De mogelijkheid van DNA-onderzoek wordt niet geboden.

Indien het ministerie van Buitenlandse Zaken onderzoek naar documenten uit enig land mogelijk acht en op grond van het naar aanleiding daarvan ingestelde documentenonderzoek wordt vastgesteld dat er falsificaten zijn overgelegd, wordt de aanvraag op grond van het verstrekken van onjuiste of valselijke gegevens niet ingewilligd. De mogelijkheid van DNA-onderzoek wordt niet geboden.

Indien geen documenten zijn overgelegd en zulks betrokkene(n) niet kan worden tegengeworpen, of indien nader documentenonderzoek heeft plaatsgevonden maar geen zekerheid is verkregen over het bestaan van een familierelatie, wordt betrokkene gewezen op de mogelijkheid van DNA-onderzoek.

DNA-onderzoek geschiedt op vrijwillige basis. Indien de toegelaten vluchteling geen gebruik maakt van de mogelijkheid van DNA-onderzoek, zal op grond van de beschikbare gegevens een beslissing worden genomen over de aanvraag. In geen geval zullen alsdan nog identificerende vragen worden gesteld.

3. Als de toegelaten vluchteling instemt met een DNA-test ten behoeve van de door hem of haar aangegeven gezinsleden en met het gebruik

van de uitslag van DNA-onderzoek in de procedure in kwestie, dient betrokkene een bijdrage ter uitvoering van DNA-onderzoek te storten op rekening van het desbetreffende laboratorium. De bijdrage wordt gekoppeld aan het aantal te onderzoeken kinderen:

aantal te onderzoeken kinderen	hoogte bijdrage
één kind	440 gulden
twee kinderen	580 gulden
drie kinderen	720 gulden
vier kinderen	860 gulden
etc.	etc.

De referent dient de gezinsleden in het buitenland te informeren dat zij zich dienen te melden bij de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging. De gezinsleden van de referent tekenen aldaar een verklaring van geen bezwaar met betrekking tot DNA-onderzoek. Het DNA-materiaal wordt afgenomen door een medisch gekwalificeerd persoon in aanwezigheid van een medewerker van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging en wordt door de diplomatieke vertegenwoordiging verzonden naar het laboratorium waar het DNA-onderzoek zal worden verricht.

Het DNA-materiaal van de referent in Nederland wordt in één van de in de 'Circulaire legalisatie en verificatie van buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen' genoemde geaccrediteerde laboratoria in Nederland afgenomen, dan wel op een door het laboratorium aangewezen plaats, door een medische gekwalificeerde in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van het laboratorium.

4. De uitslag van het DNA-onderzoek biedt een zekerheid met betrekking tot het bestaan van een biologische afstammingsrelatie van ten minste 99,99 % in het geval van beide ouders DNA-materiaal beschikbaar is, en ten minste 99,9% in het geval van één ouder materiaal beschikbaar is. De IND informeert de toegelaten vluchteling over de uitslag van het DNA-onderzoek.

Indien de uitslag voor betrokkene positief is wordt de bijdrage door de IND aan betrokkene terugbetaald. Indien de uitslag negatief is, vindt er geen restitutie plaats.

Op basis van de uitslag en van anderszins beschikbare gegevens

wordt door het hoofd van de
Visadienst een beslissing genomen
over de mvv-aanvraag en wordt de
Nederlandse diplomatieke vertegen-
woordiging hiervan op de hoogte
gesteld.

5. Het DNA-materiaal wordt door
het laboratorium vernietigd nadat de
beslissing in de procedure in het
kader waarvan het DNA-materiaal is
afgenomen, onherroepelijk is gewor-
den. De IND geeft daartoe een schrif-
telijke aanwijzing aan het laborator-
ium.

*De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
het hoofd van de Immigratie-
en Naturalisatiedienst,
J.G. Bos, (plv).*